

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:
Pe un an 500 Lei,
pe o jumătate de an 250 Lei
Abonamentele se plătesc
înaintea!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU
Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 68

ANUNȚURI ȘI RECLAME:
Un șir Corp V, adică de lăr-
gimea a doi milimetri, Lei 15
Lărgimea de 1 cm. Lei 60

Cartea Neamului ne'nvață...

Trecutul — pentru oricine — este o experiență, o lecție, un exemplu și o garanție. El e plin de frământări, de lupte cari n'au rămas fără folos. Trecutul neamului românesc a fost însângerat de multe jertfe cari n'au fost zadarnice, iluminat de acte mari cari sunt — pentru noi — prilej de mândrie și de nădejdi.

De aceea, cunoașterea acestui trecut este o datorie tot așa de sfântă, ca și aceea a credinței în Dumnezeu. El cuprinde bucuriile și suferințele strămoșilor, frământările, luptele și izbânzile lor, cu faptele eroice pentru apărarea pământului pe care s'au născut. El ne este izvor de putere, de încredere și de mândrie!

Trăim și astăzi încă tot în vâltoarea eroică a războiului. Rareori, în lungul veacurilor, neamul nostru să fi trăit vremuri mai aspre și mai pline de primejdii ca cele din zilele noastre. Ostașii noștri duc mai departe cutremurătoarea lor jertfă, eroica lor sfortare. Dacă noi ne punem problema zilei de mâine, cei de acolo, de departe, își pun sau poate nici nu-și mai pun — fiindcă luptătorul nu are timp de pus sau rezolvat probleme — pe aceea a clipei următoare.

Războiul acesta a arătat din nou puterea de luptă și de sacrificiu a neamului românesc! El a fost încă o încercare, din rândul acelor care — de-alungul veacurilor — au cerut sângele și viața celor mai buni dintre noi. Ei au devenit eroi! Oameni neștiuți, necunoscuți, deveniți ostași prin chemarea Patriei în clipe de primejdie. Au îmbrăcat uniforma aspră a frontului, s'au desfăcut de-ai lor și au pornit fără șovăire pe câmpurile de bătaie, aruncându-se în cele mai mari primejdii fără frică și cu o însuflețire ne mai văzută. Numai cine a trăit acolo cu ei, în tranșeele strâmte și umede, și-a dat seama și a putut simți puterea de jertfă a Românului! Acolo, departe, au re-nunțat la tot. Unii nu s'au mai întors și au cinstit icoana Patriei lor scumpe cu pecetea sângelui lor tânăr și viteaz. Ei au căzut la datorie pentru apărarea țării și drepturilor sfinte ale neamului românesc!

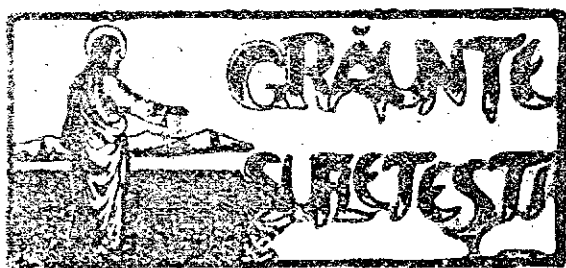
Trecutul nostru ne spune că Românul iese mai călit din flacăra suferințelor și mai oțelit de asprimea vremurilor, de aceea a știut totdeauna să lupte, să învingă sau să cadă eroic! Neamul nostru totdeauna a știut să rabde, să sufere, să creadă și să nădăjduiască.

Tot Cartea Neamului ne'nvață, că primejdia din afară a întărit totdeauna la Ro-

mâni simțământul de unire, de solidaritate sufletească, făcând din „iubirea de moșie“ un adevărat zid de nepătruns, de care s'au izbit toate valurile vrăjmașe ale cutropitorilor hrăpăreți. Ținta de totdeauna a grelelor și nenumăratelor jertfe făcute de Români a fost: *apărarea pământului strămoșesc și strângerea la un loc, în acelaș stat și sub aceeași cărmuire, a tuturor Românilor de pretutindeni.* cuvintele pe care marele poet Mihail Eminescu le-a pus în gura voevodului Mircea cel Bătrân: „eu îmi apăr sârăcia și nevoile și neamul!“ au fost și rămân firul călăuzitor al poporului român și al conducătorilor lui, în toate războaiele pe care le-au purtat.

Toate popoarele au dreptul la viață și la libertatea lor națională și pentru acestea nu ostenesc niciodată în lupta lor, căci libertatea națională este o necesitate. De aceea, astăzi, când dușmanul a intrat iarăși în hotarele noastre sfinte — de care s'au lovit atâtea popoare în lungul vieții noastre istorice — o singură lozincă trebuie să avem: *un popor încheșat într'o singură voință este de nebiruit!* — Căci, numai prin unirea noastră ne vom putea mântui — în aceste ceasuri grele — ființa și unitatea națională. Aceasta e porunca trecutului, a istoriei noastre.

Teodor Seiceanu

Necredința

În ziua învierii, seara, Isus se arată apostolilor, nefiind Toma de față. Însă ei, cât ce se întâlnesc cu el, îi spun: Tomo, noi am văzut pe Domnul! — Toma le răspunde: Eu, până nu-i pipăi ranele, nu cred.

La 8 zile, din nou se arată Isus apostolilor, fiind și Toma de față, zicând: Tomo, vino și-mi pipăie ranele, ca să nu mai fii necredincios. Ori Toma, după ce a pipăit cu deamănuntul cele 5 rane, a strigat cu bucurie: Domnul meu și Dumnezeu meu! Și care a fost motivul lui Toma, că n'a crezut celor 10 apostoli? Apoi acela, că Isus, după el, n'ar

fi trebuit să se lase batjocorit și răstignit. Iar dacă ranele patimilor i-au adus necredința, apoi Mântuitorul tot prin sfintele-I rane i-o și scoate. Vorba aceea, cui cu cui se scoate. De altfel, necredința lui Toma, pentru noi, e cea mai strălucită dovadă a învierii Domnului, precum e și cea mai trainică temelie a credinței noastre că Isus Cristos este Dumnezeu. Și la tot cazul Sf. Toma ne arată, cât este Isus de bun, chiar cu cei ce se îndoiesc de El, căci le uită și le arată toate, dacă ei îl doresc.

Astăzi, sunt necredincioși? Sunt, încă foarte mulți. Dar care le e motivul necredinței?

Acela, că dacă ar crede, ar trebui să fie oameni, nu tufe!

Ce a făcut Mântuitorul pentru ei? Să vedem:

Între sfinții bisericii catolice găsim 327 de inși, pe trupul cărora Domnul a înscris ranele patimilor Sale, iar în sufletul lor a înscris icoana nevăzută a chinurilor morții sale de pe cruce. Pentru ce? Pentru că acești fericiți să fie tot atâtea minuni pentru orice necredincios de a se întoarce la Cristos.

Și cum au ajuns acești sfinți la acest dar deosebit? Așa că au urcat în viață pe cea mai înaltă treaptă a nevinovăției prin rugăciune necurmată, prin mâncare foarte puțină, cât să nu moară, ca Gema Galgani sau ca Părintele Pio ce trăiește încă; până când alții trăiau 10, 20 și 35 de ani de viață, numai cu Sf. Cuminecătură primită zilnic, ca Tereza de Neumann sau ca Tereza de Hegginson, o dascăliță engleză.

Primul, e Sf. Francisc de Asisi, care în 14 Sept. 1224 cerea lui Cristos atâtea durere în trup și suflet cât poate răbda un om. Deodată văzu un inger în chipul unui om răstignit. Apoi, învăluit de un foc de dragoste către Isus, se trezește cu semnul și durerea celor 5 rane din cari sângele curgea la vale.

Sf. Ecaterina de Siena, după o cuminecare, spune: Părinte, să știi că eu port ranele Domnului pe trupul meu, însă, în urma dărilor crâncene, numai printr'o minune dumnezească mai pot trăi.

La Sf. Lidvina, pe inserat, veni o ceată de ingeri. Unul aducând crucea, altul sulifa, altul biciul, altul cununa de spini, făcând cerc în jurul ei. Pe urmă veni Preacurata și Isus cu ranele, pe cari i le-a dat în dar. În tot acest timp, camera era plină de lumină cerească.

Părintele Pio de Pietrelcino, din 1918 poartă ranele Domnului până azi. În acești 26 de ani, izvoarele de sânge cu miros de parfum sunt mereu cercetate de medici și de

necredincioși cari în cele din urmă recunosc degetul lui Dumnezeu, devenind credincioși.

Spre mijlocul postului de Paști din 1926 Tereza Neumann sta culcată, fără să poată dormi. „Când iată că văzui pe Mântuitorul”, spune ea. „Apoi am simțit o mare durere în coastă ca și în celelalte rane, c'am crezut că mor”. Tot ea a mai fost învrednicită să vadă judecata, bătaia, drumul spre Golgota, răstignirea și moartea Mântuitorului.

Iată dar tot atâtea semne minunate, prin cari Mântuitorul vrea să smulgă necredința din sufletele noastre! S'o smulgă chiar și din sufletul unei doamne din București și din altele ca ea, al cărei soț murind de 2 ani ca erou, dela credință a ajuns la necredință. Prin aceste minuni Isus mai vrea să ne spună că greșim nespun de mult atunci, când, ajunși la vre-o suferință, îl părăsim. Ba trebuie să știe, că Mântuitorul n'a venit în lume, să nimicească durerea, ci să sufere cu noi alături. N'a venit să nimicească crucea, ci să se întindă pe ea pentru mântuirea noastră, arătându-ne că trebuie să suferim și noi, zice un învățat francez. Cu alte cuvinte, numai prin suferință ajungem la adevărata credință. Iară dreptul printr'o astfel de credință va fi viu!

Păr. Octavian Fulcea

Pagina agristului

Sfaturi și îndrumări creștinești

1. *Mândria de a fi papist.* O'Connell, marele patriot irlandez, adresă următoarea apostrofă în plin parlament unui adversar care-l trata de papist: „Miserabile, îi strigă O'Connell, tu crezi că-mi poți face o injurie tratându-mă de papist? Să știi că eu sunt papist și mă mândresc cu așa ceva, pentru că asta înseamnă că credința mea, prin mijlocul succesiunii nîntrerupte a Papilor, se urcă până la Isus Cristos, pe când a ta nu poate merge mai departe de Luther, Calvin, Henric al VIII-lea și Elisabeta. Da, eu sunt papist! Dacă tu ai avea numai o schintea de bun simț, n'ai înțelege oare, că e mai bine să depinzi, în materie de religie, de Papa decât de rege, de cruce decât de sabie, de conciliu decât de parlament? Să-ți fie rușine de tine însuși; să-ți fie rușine că n'ai nici credință și nici inteligență!”

Așa să răspundeți și voi, iubii cetitori, celor ce ar avea nerușinarea să vă trateze de papiști cu gândul că prin asta v'ar face o injurie. *A fi papist nu e o injurie, ci e o mândrie!*

2. *Apostolat catolic.* Un copilăș sub zece ani, ucenic la o brutărie din Viena, întâlnește în fața catedralei sfântului Ștefan două doamne, cărora le făcuse un foarte mic serviciu. Acest copilăș cu fața de inger, foarte serviabil și inteligent, plăcu nespun de mult celor două nobile doamne. „Nu ți-ar plăcea, îl întreabă ele, mai bine să studiezi și să devii preot, decât să umbli cu pâinea în spinare pe ulițele orașului?” — „Ba da, răspunse băiatul, dar n'am mijloacele de lipsă, n'am bani!” — „Nu fii supărat, îi zise una din doamne, îți vom câștiga noi”. Și de fapt, nobilele doamne vienezze, pe care Dumnezeu i-le trimisese în cale, îl ajutară cu bani, pentru a-și face studiile secundare și cele superioare. Ucenicul brutar deveni preot și misionar cu mare renume. El săvârși lucruri mari în Polonia, Germania și mai ales în Austria. El deveni unul dintre cei mai mari apostoli ai Vienei, convertind la catolicism o mulțime de protestanți și de evrei din toate straturile sociale. El fondă o congregație călugărească cu scopul de a readuce în sânul Bisericii catolice

cât mai mulți rătăciți. Acest fost ucenic de brutărie e onorat astăzi ca unul dintre cei mai mari sfinți: E *sfântul Clemente Hofbauer*.

Exemplul celor două doamne vienezze îl întâlnești aproape zilnic în țările catolice din Apus. Oare noi cât jertfim pentru creșterea slujitorilor altarului?!

3. *Cea mai frumoasă mână.* Mai multe doamne discutau într'un salon și căutau să știe, care dintre ele are cea mai frumoasă mână. Neputând ajunge la înțelegere, luară de arbitru pe stăpânul casei. Acesta le zise: „Din nefericire, nu pot să închei acum discuțiile, să desleg chestiunea, căci trebuie mai întâi să întreb săracii; cea mai frumoasă mână e aceea care împarte mai multă pomână”. Da, iubii cetitori, cea mai frumoasă mână nu e cea împodobită cu pomadă, cu lac pe unghii sau cu degetele încărcate de aurituri, ci cea care împarte mai multă pomână săracilor. Iafrumsețați-vă și voi mâinile, dând din prisosul vostru celor ce nu au!

(După cartea Păr. Ioan Vultur: *Comoara predicatorilor*, ce se află de vânzare la Librăria Seminarului din Blaj, pe prețul de 180 Lei).

(*)

De ce luptăm?

Țara ciuntită, țara batjocorită de vecini hrăpăreți, a intrat în război. Țara își apără onoarea și șterge cu sânge ocară și rușinea. Dacă ne punem întrebarea, că ce apărăm noi, răspundem pe scurt, ca și Mircea cel Mare la Rovine către sultanul Baiazid: „Eu? Imi apăr sărăcia și nevoile și neamul” (M. Eminescu).

Ne apărăm sărăcia. În țară bogată sărăcia totdeauna a fost cu noi. Românii nu și-au putut clădi orașe și sate, ca alte neamuri în trecut. N'au avut pentru ce. Dacă omul își făcea ceva, nu era sigur pe ziua de mâine. Veneau liftele păgâne și se alegea praful din munca lui — a mai venit iobăgia și robia pe capul nostru și țaranul — talpa țării — nu avea nimic. Abia de o sută de ani încoace am ridicat și noi capul. Dar să ajungem pe alții, cari ne-au întrecut, e greu. Noi a trebuit să stăm paznici la poarta Europei. Totuși am dat înainte și am propășit în România Mare, cum alții n'au putut în sute de ani. Dușmanii noștri nu ne lasă în sărăcia noastră. Bine știu ei, că sărăcia nu va ținea mult. Pământul nostru e binecuvântat de Dumnezeu, și dacă suntem liberi, prin muncă ne ridicăm la bunăstare.

Noi iubim sărăcia noastră vremelnică, suntem învățați cu ea, nu suntem un popor desmerdat. Nu ne temem de ea, cum zice povestitorul I. Creangă: „De sărăcie nu m'am temut niciodată, căci totdeauna a fost cu mine”.

Dușmanii noștri vreau ciuntirea țării de nou la răsărit, ori poate chiar nimicirea noastră. Luptăm pentru lege și dreptate. De unde să luăm tărie pentru lupta noastră sfântă? Tăria ne-o dă Dumnezeu, dacă avem credință, care a întărit brațul lui David de a putut birui pe uriașul Goliat.

Tărie ne dă trecutul nostru; trebuie să fim vrednici de jertfa eroilor, cari au luptat și au murit și ne-au dat o țară mândră și frumoasă.

Vrem să vedem și să auzim plânsul copiilor, al bătrânilor, vaietele femeilor, durerea mamelor, batjocorirea fecioarelor, robia, ocară și rușinea?

Și dacă toate acestea nu le dorim, să apărăm cu toată tăria granițele noastre. Incheiu cu citarea din Cântarea României (A. Ruso):

„Și mamele ziceau feciorilor lor: „Cel ce fuge dinaintea dușmanului este mișel, și mișelii nu sunt din sângele nostru. Duceți-vă de muriți mai bine slobozi, decât să trăiți în robie și ocară”.

„Cinge-ți coapsa, țară română, și-ți întărește inima: miazănoapte și miazăzi, apusul și răsăritul, lumina și întunerecul, cugetul desbrăcător și dreptatea s'au luat la luptă...”

Urlă vijelia de pe urmă... duhul Domnului trece pe pământ!

pr. I. Oprineca

Din Aiud

Reunirea Femeilor Române Unite din Aiud a aranjat de bunăvoință o serbare foarte frumoasă în cinstea Precuratăi Fecioare. Panțele serbării au fost niște tablouri vii care reprezentau bunăvoință, pelecetele dela Nicula și arătările dela Lourdes. La această serbare Păr. Dr. Simion I. Crișanu, prof. Blaj, a vorbit despre Precurata Fecioară Maria. Corul elevilor și elevilor, sub conducerea d. lui prof. Mureșanu și a d-nei prof. Gligor, au cântat cântări religioase. La sfârșitul serbării a vorbit Păr. protopop N. Crețiu, mulțumind tuturor pentru frumoasa serbare care a aprins în sufletele celor de față o nouă lumină în cinstea Precuratăi.

Exerciții spirituale a ținut la elevii Liceului „Titu Maiorescu” din Aiud, Păr. Dr. Simion I. Crișanu, prof. Blaj, din 24—27 Martie. Elevii s'au pregătit foarte conștiințios pentru sf. sărbători ale Iulierii. (Corespondent)

Cercul cultural — Straja

În cadrele Cercului cultural al „Astrei” din comuna Straja-Alba, condus de Părintele Nicolae Pușcă, s'a organizat și condus o școală țărănească de gospodărie. Cursurile acestei școli au durat o lună și jumătate, și au fost predate de către Păr. Nicolae Pușcă președintele Cercului, ajutat fiind de domniile învățătorilor Eugenia Pușcă și soții Ana și Ioan Danciu. Au umblat la școală foarte regulat, 16 fete.

S'au predat cursuri teoretice și practice de bucatărie. Școala a fost ținută din fondul Cercului Cultural și dintr'un ajutor de 5000 Lei, primit din partea „Desp. Astrei” Alba-Iulia.

La sfârșitul cursurilor, în urma cererii Păr. Nicolae Pușcă, s'a primit din partea Onor. Minister al Propagandei Naționale, prin dl Dr. Zenovie Păclășanu, director general în acel Minister, un preafumos aparat de radio, pe seama Cercului Cultural, în valoare de Lei 50 000, cărui li aducem vii mulțumiri și pe aceasta cale.

CORESP.

Din Henig

Pentru a doua oară dela Crăciun elevii școlii primare din localitate de sub conducerea învățătorului director Ionel Roșcovel și a d-soarei Silvia Nicoară au aranjat o frumoasă serbare școlară.

Programul serbării cu poezii și cântece alese din războiul de azi a plăcut mult lumii care a venit în număr așa de mare încât sala mare a școlii a devenit neîncăpătoare.

Elevii claselor supraprimare au jucat și două comedii pentru popor, una „Fermecătoarea” cu cuprins din viața satelor noastre, cu țigănci, descântece, farmece și hoție țigănească. A doua piesă „Eu am meserie”, cu subiect din viața țigănească.

La sfârșitul serbării a vorbit dl I. Roșcovel despre vremile de azi și datorită ce avem față de cei ortani și văduve și încredere în viitorul țării noastre.

In caz de alarmă aeriană graba și lipsa de disciplină pot provoca mai multe accidente decât bombele avioanelor inamice.

Botezul unui școlar baptist în Boușarul de jos

În ziua de 1 Martie 1944, a fost o bucurie mare în parohia Boușarul de jos. În toată școala era un singur elev baptist care umbra la școală, Cornel Raca, născut în 2 April 1936. Era o durere să vezi un suflet nevoințat, care nu din vina lui e lipsit de curățirea sufletului, de păcatul strămoșesc prin Sf. Botez. Cu toate acestea a fost catehizat de Părintele parohiei, care a vorbit cu tatăl școlarului, care se vede un baptist mai înțelețigător și cuminte și a fost sfătuit să lase copilul să fie botezat, ceea ce a și făcut. Părintele cu ocazia botezului a spus câteva cuvinte potrivite momentului, apoi a săvârșit marele sacrament al botezului, fiind de față toți elevii școlii, în frunte cu învățătoarele lor. Au fost înălțătoare momentele când micul elev răspundea la întrebări, și răspundea că se lapădă de satana și se împrevănă cu Hristos.

La mulți ani, micule Cornei, și Dumnezeu să lumineze pe toți sectarii, să-și corecteze greșala în care mînți au ajuns fără să-și de-a seama de pericolul sufletesc și național care-l fac.

MINERVA OLTEANU
învățătoare

Fapte vrednice de răsplată dumnezească

În mod creștinesc, mai jos notații tineri și soldați din comuna Feisa, care acum cu toții se află acolo departe în Crimeea, s'au gândit la casa Domnului și au jertfit pentru lipsurile ei din solda primită, următoarele sume:

1. Vasile Horhat I. Netedu 500 Lei.
2. Nicolae Horhat I. Netedu 500 "
3. Vasile Făgețan I. Vasile 500 "
4. Srg. Mitralior Nic. Țătcu 1000 "
5. Mihailă Horhat I. Singuru 200 "
6. Chirion Horhat I. " 200 "
7. Nicolae Moldovan J. Puiu 300 "
8. Mihailă Horhat I. Chirion 500 "

Această jertfă, care este asemenea filerului vădavei din Sf. Evanghelie, fie bine primită înaltea lui Dumnezeu și să le deie ajutor să vină sănătoși, cât mai curând la casele și familiile lor.

Primăvară

Sosesc cocoarele la șir
Din țări streine iară,
Ș'aduc cu ele iar la noi
Frumoasa primăvară.

Și din pământ p'apânzi apar
Pe coastă ghiociei,
În valea cea de lângă sat
Se joacă mieluceii.

La cuibul părăsit de mult
Sosit-au rândonicii.
Pe căraruia de pe deal
Sue la șir furnicii.

În puful moale aurii
Al pădăcii galbene,
Albinele și-au trimis soli
Cinci lucrătoare harnice.

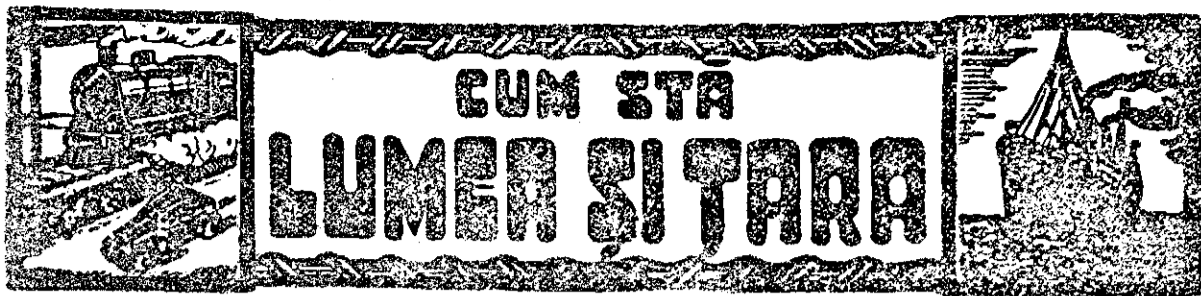
Talângi s'aud sunând pe deal
Și fluier de păstor cântând,
Zefirul doar adie-acum
Încet, din când în când.

Natura verde s'a 'mbrăcat
În haină verde iară,
În sufletu-mi trecut de ani
Când va fi primăvară?

IONEL ROȘCOVEL

Gândaci cu pâine

Egiptenele întindeau pe pâine unt, miere,
uleu de sesam și un anumit fel de gândaci,
despre care credeau că le va da formele
rotunde și pline, mult prețuite în Orient.

Războiul cu Rusia

Pe frontul răsăritean se dau lupte crâncene.

În partea de miazănoapte a Moldovei, formațiuni blindate germane împreună cu unități române, prin contra atacuri puternice, au respins pe inamic înapoi, cauzându-i pierderi grele.

Orașul Podul Iloaiei și Tg. Frumos au fost recucerite de trupele româno-germane, cari au primit întărituri noi.

În regiunea Iași—Tg. Frumos, armata româno-germană continuă să curețe terenul recucerit. În această parte a frontului toate atacurile sovietice au fost respinse.

În săptămâna din urmă, Rușii au pierdut în Basarabia și Moldova peste 140 care de luptă.

La răsărit de limanul Nistrului au fost zădărnice toate încercările sovietice de a rupe frontul româno-german.

În Crimeea de miazănoapte sunt în curs lupte înverșunate. Rușii atacă cu puteri mari. Trupele noastre, după bătălii sângeroase, s'au retras pe poziții noi, unde rezistă cu îndârjire contra atacurilor rusești.

La miazănoapte-sfințit de Odesa, trupele noastre s'au retras pe malul drept al Nistrului.

Între Nistrul mijlociu și Brody, armatele germane au zdrobit mai multe grupuri de luptă bolșevice.

Atacurile locale ale sovieticilor dela Kovel au fost respinse.

Pe celelalte părți ale frontului situația a rămas neschimbată.

Războiul din Italia

Pe frontul din Italia de miazăzi se dau lupte schimbătoare. Bătăliile cele mai de seamă se dau în regiunea Nettuno, unde trupele aliate au suferit pierderi grele în urma atacurilor date de artileria germană cu tragere lungă.

La miazănoapte de Foggio Fiorita, prin lupte corp la corp, Germanii au cucerit câteva localități importante.

Războiul Japoniei

Armatele japoneze și indiene, cari înaintează în regiunea muntoasă din jurul orașului Kohima, au cucerit localități însemnate, tăind inamicului căile de retragere. Trupele aliate se găsesc într-o situație îngrijorătoare. Multe dintre ele sunt înconjurate și sunt pe cale de a fi nimicite.

După cum se anunță din Tokio, capitala Japoniei, armata anglo-americană a slăbit mult. În ultimele săptămâni pierderile au fost foarte mari.

Italianii fugiți se pot reîntoarce în țara lor

După ajungerea fascismului la conducere în Italia, mulți dintre italienii cari erau contra Ducelui Mussolini s'au refugiat în țări streine.

O știre din Veneția anunță, că gu-

vernul lui Badoglio a votat o lege, prin care dă voe tuturor italienilor să se reîntoarcă în țara lor. În același timp Regele Victor Emanuel a proclamat o amnistie pentru toate crimele politice săvârșite împotriva fascismului. În urma acestor măsuri, foarte mulți italieni se vor reîntoarce în Italia, care se află sub conducerea lui Badoglio. Numai din Rusia se vor înapoia cam 30 mii italieni comuniști.

Moldova va fi apărată

Zilele trecute, Mareșalul Antonescu a inspectat trupele românești de pe frontul din Moldova de miazănoapte. Peste tot a găsit ordine și disciplină. Autoritățile civile și militare au fost găsite la datorie, muncind împreună cu populația. Țara poate privi cu încredere viteaza noastră armată, care luptă pentru desrobirea pământului nostru strămoșesc.

Cu prilejul inspecției trupelor, cari luptă pe frontul răsăritean, conducătorul României a dat asigurări țării, că Moldova va fi apărată.

America silește țările neutre să intre în război

D. Cordell Hull, ministrul de externe al Statelor Unite, a ținut o cuvântare în care a atacat țările neutre, pentru că nu vreau să intre în război.

La Londra se crede că în urma discursului d-lui Hull, America va întrebuița toate mijloacele politice și economice cari îi stau la îndemână, pentru a sili Spania, Turcia, Portugalia, Suedia și Irlanda să intre în război.

America vrea cu orice preț să atragă în marea horă a războiului toate țările din Europa.

Acord politic și militar între Badoglio și Tito

Se află din Londra că guvernul italian de sub conducerea lui Badoglio a făcut și semnat un acord politic și militar cu comitetul lui Tito. Badoglio recunoaște comitetul național condus de Tito ca guvern legitim al Jugoslaviei. El va trimite un delegat în cartierul general al lui Tito, iar Jugoslavia trimite un reprezentant la Bari. Anglia a primit cu bucurie știrea despre acordul italo-sârb, ceea ce este o dovadă că a uitat de guvernul jugoslav refugiat cu regele lui la Cairo.

Câți milionari trăiesc în Elveția

În Elveția trăiesc 1563 de milionari, cum s'a putut stabili cu ocazia apelului adresat bogătaşilor să contribuie pentru armata elvețiană. Printre cele 414.186 persoane bogătașe, 1563 au o avere de o jumătate de milion franci și peste, 370 au declarat o avere între 2 până la 5 milioane și 87 o avere de peste 5 milioane franci. Totalul averilor supuse impunerilor s'a ridicat 1,421,657 miliarde franci elvețieni, dintre 3,23 miliarde (aproape 15%) au revenit asupra milionarilor.

Știri scurte politice

Regele Greciei s'a reîntors la Cairo, pentru a forma un guvern nou.

Intr'o singură zi, aviația anglo-americană a pierdut deasupra Germaniei peste 151 avioane.

După vacanța de Paști, guvernul finlandez va discuta din nou chestiunea de pace dintre Finlanda și Rusia.

Papa a vizitat expoziția tezaurilor scăpate din bombardamentul dela Monte Cassino.

În Oceanul Pacific de miezăzi se dau lupte grele între trupele japoneze și cele aliate.

Pe frontul finlandez nu s'au făcut schimbări.

M. S. Regele ajută evacuații. Se află din București că M. S. Regele Mihai a subscris pentru ajutorarea sinistraților și refugiaților suma de 1 milion lei.

O pomenire tristă. În 4 Aprilie 1944 s'au împlinit 25 ani, de când au fost uciși de către Unguri advocații români Dr. Ioan Ciordaș și Dr. Nicolae Bolcaș din Beiuș. Gazeta „Glasul Bihorului” din Beiuș închină cu acest prilej un număr festiv acelor doi eroi, arătând între ce chinuri groaznice au fost uciși.

Latinitatea noastră. Sub acest titlu aflăm în Nr. 18 din 2 Aprilie 1944 al ziarului „Transilvania Noastră” dela București un articol, în care se arată că noi dela Români ne avem originea sau, cum a scris vechiul cronicar, „dela Rim ne tragem”. Articolul e iscălit de „Transilvania Noastră”, prin urmare aceasta este convingerea redacției. Ce bine ne cade, în aceste vremuri de bejenie, când suntem amenințați de cutropirea rusească, că mai sunt și oameni și chiar redacții cari pășesc pe urmele Blajului nostru! Că cei mai mulți cărturari de astăzi tot spre slavonie ne îndeamnă, iar aceasta o fac numai din ură față de acest Blaj, mai bine zis față de biserica unită.

Oameni de seamă omorâți de bombardament. Între cei morți pe urma bombardamentului se află și poetul Ion Minulescu, dupăcum arătăm în altă știre; apoi artistul dramatic Vasile Vasilache dela teatrul Cărăbuș din București, care, împreună cu Stroe, de atâtea ori ne-a făcut să râdem la radio; ministrul plenipotențiar Jean Popescu-Paşcani și mai mulți profesori și medici învățați dela Institutul Cantacuzino și dela Grădina Botanică din București.

În Săptămâna Mare, toate petrecerile teatrale și cinematografele din țară au fost oprite, pentruca toți să se poată gândi și la suferințele lor și ca să ne dăm seama de momentele grele prin care trecem. Poate așa se va îndura Dumnezeu de noi și va grăbi ceasul păcii și-al biruinței. Abia acum începem să fim și noi într'adevăr (căci de laudat, ne-am

laudat mereu) țară creștină. Se potrivește și aici proverbul cu mintea Românului cea din urmă!

Urmările bombardării Romei. Orașul împăraților și-al papilor a fost greu lovit de furia războiului. Până acum se numără 5000 de morți și 11.000 de răniți de pe urma bombardamentului.

Bombardarea Budapestei. După știrile primite la Lisabona din Alger, cu ocazia bombardării capitalei maghiare, au fost aruncate asupra ei peste un milion kilograme de bombe incendiare și explosive.

A voit să-și ucidă mama. În comuna Opișani de lângă Turda văduva Văleanu Maria și-a bănuț băiatul cheltuitor că nu câștigă banii pe cale cinstită. De aceea îl tot muștra. Pentru aceasta băiatul Solomon o tot bătea pe mamă-sa. Văzând că nu mai poate birui cu el, l-a părut la jandarmerie. Solomon auzind despre aceasta, a voit să-și săvârșească fapta, la țipetul desnădăjduit al mamei sale s'au adunat 10 soldați grăniceri și abia au fost în stare să-l dețină pe băiatul infuriat care se apăra cu cuțitul. În sfârșit l-au prins totuși și l-au dus la Turda, unde-și așteaptă osânda.

Condamnare la moarte. Zilele trecute a fost împușcat la închisoarea din Jilava țiganul cismar de 26 ani Ion Oprea din Colentina (București). Susnumitul s'a făcut vinovat de următoarele: a fost dezertor din armată și fiind arestat, rânind pe jandarm, a reușit să fugă, apoi a omorât pe un al doilea jandarm care voia să-l prindă. După faptă răsplată!

Elevii Școlii Primare de Stat din Blaj au vizitat spitalul de răniți. Școala primară de Stat din Blaj a făcut o vizită răniților din spital, în ziua de 18 Martie 1944. Fiecare clasă a luat în grija sa câte o cameră cu răniți, aranjând în fața răniților o mică serbare, în fața d-lui Comandant și a d-lor Inspectori P. Turcanu, Gr. Nan, Ș. Pop și directorul școlii d-l Vasile Văleanu, cari au adresat câte o cuvântare inimoasă răniților. Apoi fiecare elev sau elevă s'a dus la câte un rănit, dându-i darul adus și anume prăjituri 96 kg., lapte 14 l., miere 1/2 kg., unt 1/2 kg., ouă 43 buc., gris 1/4 kg., țigarete 209 pachete, chibrite 122 cutii, cărți postale 270 buc., reviste și cărți 154, ziare 133, zahăr 7 kg., slănină 1/2 kg.

Pierderile noastre pe urma bombardamentelor. La București în ziua de 4 Aprilie am avut 2942 morți și 2126 răniți, 405 case nimicite și 1373 stricate. La Ploiești 262 morți, 361 răniți și 197 case nimicite sau stricate. Dușmanii au mai aruncat bombe și asupra a 42 comune, producând pagube și jertfe omenești. În apropierea acestor comune nu era nici un fel de obiectiv militar.

A murit Ion Minulescu. Săptămâna trecută a încetat din viață la București poetul și scriitorul Ion Minulescu. În mormântarea a avut loc în cimitirul Bellu. Serviciul religios a fost oficiat de scriitorul pr. Gala Galaction. Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii.

Inundații mari în Argentina. În provincia Buenos Aires au fost ploii mari. Inundațiile au pricinuit pagube mari. Guvernul argentinian a poruncit ca aviația militară să aprovizioneze cu alimente populația din regiunile inundate.

Ploii mari în Turcia. Biata Turcie, par'că plutește asupra ei un blestem! N'a gustat grozăviile războiului, dar a fost mereu chinuită de cutremure îngrozitoare. Mai nou, ploile mari au făcut inundații foarte mari în Anatolia.

Gestul nobil al unei profesoare. Citim sub acest titlu în „Astra Hunedoreană” din Deva Nr. 14 din 15 April 1944 că dș. Ecaterina Herțeg, profesoară la Academia de Muzică și Artă Dramatică din Timișoara, fostă profesoară la liceul de fete „Regina Maria” din Deva, voind să-și arete dragostea pe care o păstrează fostelor sale eleve, le-a abonat pe seama societății religioase „St. Maria” dela această școală revista „Cultura Creștină”. Trăiască ceice o urmează!

Mulțumită publică. Cu sufletul neîmpăcat și cu inima înfrântă de durere adăncă și sincere mulțumiri tuturor sufletelor nobile cari au luat parte la durerea și mi-au transmis condoleanțe și cuvinte de mângâiere pentru pierderea scumpului meu soț Gheorghe. — Nemângâiata văduvă Cornelia Șerban, Adămuș.

Benzina se vinde fără cartelă. Ministerul Inzestrării Armatei a aprobat, ca începând din 6 Aprilie, benzina să se vândă fără cartelă.

Noul preț al geamurilor. Comisariatul general al prețurilor a fixat prețul geamurilor după cum urmează: Geamuri puse în ramă de lemn 125 lei m. p.; geamuri puse în ramă de fier 300 lei m. p.

A fost lovit de locomotivă. Locuitorul Hoca Vasile din comuna Războieni, de meserie maestru fierar, a fost prins și lovit în gara Războieni de o locomotivă, care manevra. Cu un picior rupt a fost internat în spitalul de stat din Turda. Grija bună ferește primejdia rea.

Noul orar al camuflajului. Începând din 4 Aprilie, camuflajul ține de seara dela ora 7 până dimineața la ora 5.30.

S'a amânat examenul de bacalaureat. Ministerul Culturii Naționale aduce la cunoștința celor interesați, că examenul de bacalaureat, care trebuia să se țină în 24 Aprilie, se amână pentru o altă dată, care se va anunța la timp.

Primele cartele de pâine în Portugalia. Se află din Lisabona că săptămâna trecută s'au împărțit primele cartele de pâine în capitala Portugaliei. Un locuitor primește 295 grame de pâine calitatea II-a, sau 186 grame calitatea I-a, după cum vrea să aleagă.

Soldații noștri. În Nr. 5804 de Joi 13 Aprilie 1944 al ziarului „Curentul” dl Pamfil Șeicaru reproduce un comunicat rusesc în care se spune: „lupta pentru o stație din regiunea nord-vest de Iași a fost extrem de crâncenă. Unitățile române au opus o rezistență înverșunată. Astfel un batalion român a luptat până ce din întregul său efectiv nu au mai rămas decât 45 soldați și nici un ofițer”.

Hărțile de 2000 lei, care se află acum în circulație, nu sunt toate la fel. Unele au pe ele capul lui Traian într'un cerc alb, în mijlocul biletului. Altele au pe toată suprafața mai multe scuturi purtând una din literele B. N. sau R. Acestea din urmă au pe jumătatea din dreapta mai multe foișoare colorate.